

KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE
ODBOR REGIONÁLNÍHO ROZVOJE
Škroupova 18, 306 13 Plzeň

Č.j. : RR/4362/10
Sp. zn. : ZN/658/RR/10
Vyřizuje : František Svoboda

V Plzni dne : 21.12.2010

R O Z H O D N U T Í

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor regionálního rozvoje (dále jen „odvolací orgán“), jako správní orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 10, § 11 odst. 1 písm. b) a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), obdržel dne 2.12.2010 k vyřízení odvolání Miroslava Gašparoviče (nar.15.7.1959), Palackého 78/93, 353 01, Mariánské Lázně, Mgr. Luboše Grossmanna (nar.19.2.1964), Čechova 2402/20, 301 00, Plzeň, Ludmily Šakićové (nar.21.6.1966), Prvomájová 90/50, 322 00, Plzeň, Ing. Antonína Štorkána (nar.6.8.1964), Česká Bříza 39, 330 11, Česká Bříza, podané dne 20.10.2010 proti **rozhodnutí** Městského úřadu Dobřany, stavebního odboru, Náměstí T.G.M. 1, 334 41, Dobřany, ze dne 29.9.2010 pod č.j. 3396/SO/10/LU.

Odvoláním napadeným rozhodnutím bylo ve spojeném územním a stavebním řízení podle 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a podle § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, vydáno rozhodnutí o umístění stavby „Fotovoltaická elektrárna Nová Ves na pozemku p.č. 55 (zastavěná plocha a nádvoří), p.č. 365/1 (orná půda), p.č. 365/2 (ostatní plocha), p.č. 496/1 (ostatní plocha), p.č. 509 (ostatní plocha), p.č. 521/1 (ostatní plocha), p.č. 521/20 (ostatní plocha), p.č. 515 (ostatní plocha) v k.ú. Nová Ves u Plzně“ (dále jen „stavba“), a podle § 115 stavebního zákona a § 5 a 6 vyhlášky č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu, bylo vydáno stavební povolení pro stavbu.

Odvolací orgán přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu rozhodnutí Městského úřadu Dobřany, stavebního odboru, ze dne 29.9.2010 pod č.j. 3396/SO/10/LU a rozhodl takto :

rozhodnutí Městského úřadu Dobřany, stavebního odboru, ze dne 29.9.2010 pod č.j. 3396/SO/10/LU, podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu ruší a věc vrací k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Účastník řízení podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu :

- ENGADA Czech II, člen koncernu, s.r.o. (IČ 27943003), Anglické nábřeží 1/2434, 301 00, Plzeň
(v zast. CIAS Design s.r.o., IČ 49195409, V Bezovce 1523/9, 301 00, Plzeň)

O d ů v o d n ě n í

Odvolací orgán přezkoumáním spisového materiálu zjistil, že dne 9.12.2009 podala společnost ENGADA Czech II, člen koncernu, s.r.o. (IČ27943003), Anglické nábřeží 1/2434, 301 00, Plzeň, zastupována společností CIAS Design s.r.o., IČ 49195409, V Bezovce 1523/9, 301 00, Plzeň (dále jen „žadatel“ nebo „stavebník“) žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby a žádost o stavební povolení pro stavbu. Samostatným dopisem doručeným stavebnímu úřadu dne 21.12.2009 požádal žadatel o spojení územního a stavebního řízení. Jelikož obě prvně podané žádosti neměly potřebné náležitosti, vyzval stavební úřad samostatnými opatřeními žadatele k jejich doplnění. Současně s výzvami k doplnění žádostí bylo územní řízení a stavební řízení přerušeno. Požadované podklady ve stanovené lhůtě doplněny nebyly a stavební úřad nepostupoval podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, nezastavil řízení, i když měl. Podklady byly doplněny dne 27.7.2010, stavební úřad jejich doložení již po stanoveném termínu i přesto respektoval a usnesením ze dne 16.8.2010 spojil územní a stavební řízení. Opatřením ze dne 18.8.2010 oznámil spojení územního a stavebního řízení, zahájení společného řízení a současně nařídil k projednání veřejné ústní jednání na den 23.9.2010. V oznámení kromě dalšího poučil účastníky řízení a dotčené orgány, že mohou námítky, důkazy a závazná stanoviska uplatňovat nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto. Žadateli stavební úřad uložil povinnost zveřejnit informaci o záměru na konkrétně stanoveném místě. Oznámení jako celek bylo doručeno veřejnou vyhláškou. V části územního řízení v souladu s ustanovením § 87 odst. 1 stavebního zákona, neboť pro dotčené území je zpracována územně plánovací dokumentace. V části stavebního řízení z důvodu velkého počtu účastníků řízení v souladu s § 144 správního řádu. V oznámení stavební úřad vymezil okruh účastníků územního a stavebního řízení tak, že pro obě řízení vymezil totožný okruh a současně uvedl, že se účastníkům obou řízení doručuje veřejnou vyhláškou. Oznámení bylo zveřejněno na úřední desce Městského úřadu Dobřany od 19.8.2010 do 4.9.2010, na úřední desce Obecního úřadu Nová Ves od 24.8.2010 do 7.9.2010. V uvedených lhůtách byla splněna též povinnost zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup. Z ústního jednání byl sepsán protokol. Jednání se účastnil pouze žadatel, jeho zástupce a referent stavebního úřadu. Ke dni ústního jednání shromáždil stavební úřad podklady rozhodnutí, se kterými se také mohli účastníci řízení seznámit. Ze strany účastníků řízení nebyly ke dni ústního jednání na základě koncentrace řízení uplatněny žádné námítky.

S datem vyhotovení 29.9.2010 vydal stavební úřad dne 6.10.2010 rozhodnutí, jímž ve spojeném územním a stavebním řízení povoluje umístění a provedení stavby.

Proti rozhodnutí se dne 20.10.2010 odvolali Miroslav Gašparovič, Mgr. Luboš Grossmann, Ludmila Šakićová, Ing. Antonín Štorkán (dále jen „odvolatelé“). Odvoláním napadají obě jeho části, a to výrok o umístění stavby i výrok o stavebním povolení. Podle odvolání nebyla stavba posouzena v souladu s § 90 písm. e) stavebního zákona s požadavky zvláštních právních předpisů, neboť nebylo provedeno posouzení vlivu na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Dále podle odvolání není v rozhodnutí podle § 92 odst. 1 stavebního zákona stanovena lhůta pro odstranění dočasné stavby. Jako další vadu rozhodnutí spatřují odvolatelé v absenci souhlasu se zásahem ochranného pásma stavby kromě jiných i na pozemek p.č. 365/18 v jejich vlastnictví, kdy je tímto zásahem znemožněna možnost jeho dalšího využití.

Opatřením ze dne 23.10.2010 stavební úřad vyzval účastníky, aby se k podanému odvolání vyjádřili. K odvolání se účastníci řízení nevyjádřili.

Dne 2.12.2010 byl dle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu spis v dané věci společně se stanoviskem předán stavebním úřadem k rozhodnutí odvolacímu orgánu.

Odvolací orgán nejprve posuzoval, zda podané odvolání bylo včasné a přípustné a odvolání jako včasné a přípustné shledal. Rozhodnutí bylo odvolatelům jako účastníkům doručeno veřejnou vyhláškou dne 22.10.2010, odvolání bylo podáno 20.10.2010 tj. ještě před jeho oznámením (doručením) prostřednictvím veřejné vyhlášky. Ve smyslu věty druhé § 83 odst. 1 správního řádu byla lhůta pro podání odvolání zachována.

Odvolací orgán také dle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžadoval-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nešlo mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíželo.

Podle § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Uvedené ustanovení je jedním z posilujících koncentrační zásadu správního řízení, jejímž smyslem je, aby se správní řízení v plném rozsahu odehrávalo u správního orgánu prvního stupně. Odvolatelům bylo oznámení o zahájení spojeného řízení řádně oznámeno, bylo jim umožněno učinit potřebné úkony dle jejich uvážení, ale ti nevyužili možnosti uplatňovat námítky, navrhnout důkazy nebo podávat návrhy na provedení nových důkazů. I přesto považuje odvolací orgán za nutné vyjádřit se k jejich odvolání v plném rozsahu, a to i k námítkám, které jsou charakteristické pro prvoinstanční řízení.

V souladu s ustanovením § 92 odst. 5 stavebního zákona podle § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb. obsahuje rozhodnutí o umístění kromě obecných náležitostí rozhodnutí uvedených v § 68 a 69 správního řádu druh a účel umísťované stavby, parcelní čísla a druh pozemků podle katastru nemovitostí, na nichž se stavba umísťuje, umístění stavby na pozemku, zejména vzdálenosti od hranice pozemku a sousedních staveb, určení prostorového řešení stavby, zejména půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě, vymezení území dotčeného vlivy stavby. Odvoláním

napadené rozhodnutí postrádá zejména podrobnější vymezení území dotčeného vlivy stavby, a to zde jednoznačně svým způsobem koresponduje s námitkou uvedenou v odvolání, kterou je namítán zásah ochranného pásma stavby na několik pozemků včetně pozemku p.č. 365/18. Předně je také nutné zdůraznit, že území dotčené vlivy stavby nemusí být minimalizováno pouze do hranice ochranného pásma a pouze do doby po dokončení stavby a jejího užívání. Podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) bodu 20) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je výrobnou elektřiny energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu, zahrnující všechna nezbytná zařízení. Stavba fotovoltaické elektrárny naplňuje zmiňované ustanovení, neboť přeměňuje specifickou formu energie slunečního záření na elektřinu. Výroba elektřiny je podle § 3 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb. podnikáním, k jehož provozování musí být podle § 4 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona udělena licence. U výroby elektřiny jako součásti elektrizační soustavy s ohledem na její definici podle § 2 odst. 2 písm. a) bodu 5 vzniká automaticky podle dále uvedeného § 46 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb. ochranné pásmo. V případě projednávané stavby se tak stane dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí. Ochranným pásmem je prostor v bezprostřední blízkosti zařízení elektrizační soustavy určený k zajištění jeho spolehlivého provozu a k ochraně života, zdraví a majetku osob. Podle projektové dokumentace by vzniklo ochranné pásmo nejen u samotné stavby fotovoltaické elektrárny, ale dále také u trafostanice TS 0,4/22 kV a přípojky VN 22 kV. U trafostanice s převodem napětí z úrovně nad 1 kV a menší než 52 kV na úroveň nízkého napětí 2 m od vnějšího pláště stanice ve všech směrech. U přípojky VN 22 kV realizované jako podzemní vedení činí ochranné pásmo 1 m po obou stranách krajního kabelu. U stavby oploceného areálu fotovoltaické elektrárny jako výroby elektřiny je ochranné pásmo vymezeno svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti 20 m kolmo na oplocení. Vše uvedené vyplývá z ustanovení § 46 zákona č. 458/2000 Sb. včetně omezení spočívajícím v zákazu zřizování staveb a zařízení a provádění určitých činností bez souhlasu vlastníka příslušné části elektrizační soustavy v jejím ochranném pásmu.

Fotovoltaická elektrárna i s ohledem na instalovaný výkon jako výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů není stavbou zřizovanou podle zákona č. 458/2000 Sb. ve veřejném zájmu jako je tomu např. u výroby plynu, ani ji nelze považovat za veřejně prospěšnou stavbu pro veřejnou infrastrukturu podle stavebního zákona, která by i takto mohla být vymezena v územně plánovací dokumentaci. I bez toho je ovšem ve smyslu zákona č. 458/2000 Sb. výrobnou elektřiny, u které vzniká ochranné pásmo za určitých okolností přímo z tohoto zákona. Zasáhne-li ochranné pásmo stavby mimo pozemky dotčené umístěním samotné stavby na jiné pozemky, nepochybně dojde k omezení v jejich běžném způsobu užívání, i když „pouze“ vlivem ochranného pásma, a tím i k zásahu do práv jejich vlastníků. Nedojde k úplnému znemožnění s těmito pozemky nakládat, ale dojde k určitému omezení výstavby a provádění činností, jak již odvolací orgán předdeslal v závěru předchozího odstavce s odvoláním na ustanovení § 46 zákona č. 458/2000 Sb. Odvolatelé také právě namítají, že ochranné pásmo znemožní další využití pozemku p.č. 365/18. S tímto názorem lze do jisté míry souhlasit. Stavební úřad je však povinen zkoumat stavbu a vliv stavby v době rozhodování o ní a současného stavu a poznání daného území, podle platných právních předpisů v době vedení řízení a dalších v době existujících, platných a závazných podkladů. Předpokládaný rozvoj území tak byl povinen zkoumat také v rozsahu platné územně plánovací dokumentace. Nemůže ovšem při svém rozhodování a posuzování projednávané stavby zohledňovat možný budoucí stav nebo

budoucí využití pozemků včetně záměrů na nich uvažovaných, pokud uvedený záměr není účastníky závazně doložený. Stavební úřad i odvolací orgán může proto pouze domýšlet budoucí záměr odvolatelů a v úvahu přitom brát i tvar pozemku p.č. 365/18, který se o šířce přibližně 12 m a v blíže neurčené délce rozkládá podél pozemku p.č. 365/1 od severu k jihu. Promítnutím mapy katastru nemovitostí do územního plánu obce Nová Ves navazuje na pozemek p.č. 365/18 východním směrem území vymezené jako ochranná zeleň a dále území bydlení-rodinné domy. Tolik pouze informativně a stručně k územnímu plánu obce Nová Ves schválenému obecně závaznou vyhláškou č. 9/2004 ze dne 2.9.2004. Nabízí se tedy otázka, jaké konkrétní využití by se samostatně pro takto tvarovaný pozemek za současných stanovených regulí nabízelo a bylo přitom i právně přípustné. O tom však lze v současnosti pouze polemizovat v hypotetické rovině. Stavební úřad je ale i přesto povinen šetřit práva a oprávněné zájmy všech účastníků řízení nejen tím, že je za účastníky označí a řádně je o probíhajícím řízení uvědomí. Stavba sousední nemovitosti ovlivní hlavně svými doprovodnými vlivy, mezi které lze právě a zejména řadit i právním předpisem stanovené a právní mocí územního rozhodnutí ze zákona vznikající ochranné pásmo. Odvolatelé byli účastníky územního a stavebního řízení, jeho zahájení jim bylo oznámeno v souladu s právními předpisy. Odvolatelé do těchto řízení žádným způsobem svými námitkami či důkazy nezasáhli a odvolací orgán by již k těmto námitkám uplatněným až v odvolání neměl přihlížet. Jedná se ovšem o takové námitky, které by stavební úřad nemohl a ani odvolací orgán nemůže přejít pouhým odkazem na zásadu koncentrace správního řízení. Ochranné pásmo u této stavby nevzniká na základě žádosti o jeho stanovení a následného rozhodnutí příslušného správního orgánu podle § 83 stavebního zákona nebo z vlastní činnosti správního orgánu, ale vzniká souběžně automaticky ze zákona č. 458/2000 Sb. To však neznamená, že nemusí stavební úřad sledovat v územním řízení do jaké míry je ochranné pásmo omezujícím faktorem pro nemovitosti jím dotčené. Odvolací orgán je tedy názoru, že žadatel měl předložit a stavební úřad měl vyžadovat písemný projev vůle od vlastníků pozemků dotčených ochranným pásmem směřovaný k vlastníkovi výroby elektřiny strpět na své nemovitosti ochranné pásmo, a to ještě před provedením úkonu resp. před účinky s úkonem spojenými (právní moc územního rozhodnutí). Není tato situace jasně předvídatelná jako situace spojená např. s § 86 odst. 2 písm. a) a § 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, ale lze ji analogicky a v přiměřeném rozsahu pro tento postup použít. Kromě vymezených případů stavební úřad minimálně bez souhlasu vlastníka pozemku dotčeného umístěním stavby nesmí stavbu umístit a bez prokázání práva k pozemku nesmí vydat stavební povolení. Obdobě musí postupovat i u vlivů stavby, pokud vznikají ze zákona a stavebník na rozsahu stavby bude nadále trvat a neupraví jej tak, aby ochranné pásmo nezasahovalo na cizí nemovitosti. Otázka dotčení sousedních nemovitostí musí být vyřešena již v územním řízení, protože do práva vlastníků dotčených nemovitostí by se zasáhlo již územním rozhodnutím v právní moci. Vlastníci pozemků dotčených ochranným pásmem jsou po nabytí právní moci územního rozhodnutí jeho zásah povinni na své pozemku strpět a současně jsou povinni i něčeho se bez souhlasu vlastníka příslušné části elektrizační soustavy zdržet. Proto by měly dotčené osoby jednoznačně projevit vůli se zásahem ochranného pásma na své nemovitosti. Zákon č. 458/2000 Sb. upravuje vznik ochranných pásem a stanovuje možnosti výstavby a provádění činností v nich. Již však nepředepisuje vlastníkům částí elektrizační soustavy (výroben elektřiny), u kterých ochranná pásma vznikají, že mají dokládat práva se zásahem ochranného pásma na cizí nemovitosti a stejně tak ani neřeší s ochrannými pásmo spojené důsledky spočívající v omezení dotčených osob ve svobodném a ničím neomezovaném nakládání s jejich nemovitostmi. Ani stavební zákon výslovně neukládá žadatelům v požadavcích pro

územní a stavební řízení dokládat souhlasy od vlastníků sousedních nemovitostí nebo konkrétně pro tento případ dokládat právo odpovídající věcnému břemenu se zásahem ochranného pásma na sousední nemovitosti. Mohlo by se tedy zdát, že požadavek na doložení vůle vlastníků dotčených nemovitostí je nad rámec podkladů požadovaných právními předpisy. Pro ochranu práv a oprávněných zájmů vlastníků dotčených nemovitostí je namíště projev vůle vyžadovat. Podle názoru odvolacího orgánu takovým postupem stavební úřad jako příslušný správní orgán určitě neporuší základní zásady své činnosti ani principy správního řízení, ale jednoznačně bude hájit práva a oprávněné zájmy účastníků. Po právní moci územního rozhodnutí již však je vlastník dotčené nemovitosti povinen ochranné pásmo respektovat a i případný budoucí nabyvatel dotčených nemovitostí, neboť to by již bylo stanoveno na základě územního rozhodnutí právním předpisem (zákon č. 458/2000 Sb.) a po dobu existence stavby by jako takové bylo neměnné. O vzniku ochranného pásma nebyl od počátku projednávání stavby pochyb a sám žadatel o jeho vzniku věděl. Z podkladů žádosti lze zjistit, že z tohoto důvodu bylo umístění stavby oproti původnímu návrhu upraveno dle požadavku jednoho z účastníků řízení tak, aby nezasahovalo na komunikaci umístěnou na pozemku p.č. 521/20, na níž bude stavba komunikačně připojena. Tímto krokem žadatel sám připustil, že zásahem ochranného pásma na cizí nemovitosti dojde určitým způsobem k omezení v jejich běžném užívání. Tím, že budou nemovitosti zatíženy ochranným pásmem, dojde k omezení práv jejich vlastníků s těmito nemovitostmi neomezeně a svobodně disponovat.

S odkazem na zakončení předchozího odstavce naváže odvolací orgán další výhradou, která se s ohledem na spojení územního a stavebního řízení vztahuje právě ke stavebnímu řízení a k prokazování práv. Podle § 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona připojí stavebník k žádosti o stavební povolení doklady prokazující jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření anebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě, pokud stavební úřad nemůže existenci takového práva ověřit v katastru nemovitostí. Lustrací předloženého spisu odvolací orgán zjistil, že stavebník doložil právo k provedení stavby na pozemku p.č. 365/2, 365/1 (ve zjednodušené evidenci katastru nemovitostí se jedná o pozemky č. 425 díl 1, 425 díl 2, 423), dále na pozemku p.č. 55, 509 a 515. Dalšími stavbou dotčenými pozemky jsou pozemky podle evidence katastru nemovitostí p.č. 521/1 a 521/20, a to konkrétně úpravami, které jsou součástí stavby parkovacího stání a samotným parkovacím stáním, a pozemek p.č. 496/1 dotčený stavbou přípojky VN (dle vyjádření správce musí být provedena protlakem pod komunikací umístěné na pozemku p.č. 496/1). Ačkoliv lze s ohledem na ostatní podklady předpokládat, že obec Nová Ves jako vlastník většiny pozemků dotčených umístěním stavby je realizaci záměru nakloněna, a stejně tak vlastník pozemku p.č. 496/1 s komunikací na něm umístěné a vlastník stavby komunikace na pozemku p.č. 521/20 nemají proti stavbě zásadních námitek a jsou si vědomi zásahu do těchto pozemků a staveb, je nutné právo k provedení stavby i přesto písemným dokladem prokazovat. Právo k provedení stavby je nutné prokazovat i v případě, kdy má být stavba provedena na jiné stavbě nebo na části jiné stavby. Podle vyjádření Vojenské ubytovací a stavební správy Praha ze dne 30.4.2010 pod č.j. 58-39/2/2010/DP-7103/62 je vlastník stavby komunikace č. SO 03-24/20/086 s živičným povrchem v dotčeném území odlišný od vlastníka pozemku pod komunikací. Vlastníkem pozemku p.č. 521/20 je obec Nová Ves, vlastníkem komunikace na něm umístěné v době vydání citovaného vyjádření byla Česká republika s právem hospodaření Ministerstvo obrany – Vojenská ubytovací a stavební správa Praha. Byť pouze nepatrně, ale přesto zasahují úpravy související s navrženým parkovacím stáním do pozemku p.č. 521/20 a do stavby komunikace na

něm umístěné. Odvolací orgán vycházel z předložené spisu a zjistil tak, že jeho součástí není stavebníkem doložené právo opravňující k provedení stavby k posledně třem uvedeným pozemkům (dle evidence katastru nemovitostí 521/1, 521/20, 496/1) a vzhledem k odlišnému vlastníkovi samostatně i ke stavbě komunikace na pozemku p.č. 521/20 ve smyslu § 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Uvedené ustanovení, vyjma o právu vlastnickém, pojednává o právu odpovídajícím věcnému břemenu nebo o právu založeném smlouvou provést stavbu, tj. v obou posledně uvedených případech vždy písemný projev vůle zúčastněných stran vyznačený na téže listině.

Z hlediska další povinných údajů postrádá část rozhodnutí o umístění stavby náležitosti podle § 9 odst. 1 písm. d). U tohoto druhu stavby by se tak mohlo jednat např. o určení prostorového řešení stavby, výšku nosných konstrukcí, plochu solárních panelů či jejich sklon, a neméně důležité údaje o kapacitě stavby a jejích jednotlivých objektů, o výkonu stavby apod. Rozhodnutí o umístění stavby má také obsahovat podle § 9 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb. umístění stavby na pozemku, zejména vzdálenosti do hranic pozemku a sousedních staveb. Stavební úřad se v podmínce č. 3 pro umístění stavby tímto požadavkem sice zabývá a uvádí i konkrétní hodnoty, které ale nelze z výkresů předložených dokumentací vyčíst, i když by přímo v nich měly být také uvedeny (příloha č. 4 vyhlášky č. 503/2006, příloha č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., situační výkresy dokumentací). Účastník si nemůže z příslušných výkresů údaje ověřit, aniž by k ověření nepoužil další pomůcky. Již z názvu stavby je patrný druh a účel stavby, měly by ale i jako ostatní být i tyto informace součástí rozhodnutí o umístění stavby, stavebního povolení nebo rozhodnutí vydávaném ve spojeném řízení (§ 9 odst. 1 písm. a/ vyhlášky č. 501/2006 Sb., § 5 písm. b/ vyhlášky č. 526/2006 Sb.). Rozhodnutí je správní akt, který by měl být schopen samostatné existence. Měly by z něj být proto zřetelně čitelné základní právními předpisy požadované údaje i z důvodu snazší orientace účastníka.

Podle § 92 odst. 1 stavebního zákona je v rozhodnutí o umístění stavby stavební úřad povinen u stavby, u které předem omezil její dobu trvání (stavba dočasná podle § 2 odst. 3 stavebního zákona), stanovit lhůtu pro její odstranění a následný způsob úpravy dotčeného území. Stavební úřad ve svém vyjádření při předání spisu odvolacímu orgánu uvedl, že v podmínce č. 2 pro umístění stavby je stanoveno, že stavba je povolena jako stavba dočasná na dobu 20 let a lhůta pro odstranění stavby je pak předmětem až rozhodnutí o jejím odstranění. Se závěrem stavebního úřadu se odvolací orgán zcela neztotožňuje. Předně je nutné konstatovat, že nelze zaměňovat stanovení dočasnosti stavby a lhůtu pro odstranění stavby, i když slovní spojení si navzájem nejsou nijak významově odlišná. V ustanovení § 92 odst. 2 stavebního zákona se píše o stanovení lhůty pro odstranění stavby a stejnou formulaci by mělo obsahovat i případné rozhodnutí o odstranění stavby vydávané ve správním řízení. Naopak stavební povolení podle § 5 písm. b) vyhlášky č. 526/2006 Sb. musí obsahovat u dočasné stavby dobu jejího trvání, to znamená onu dočasnost stavby uvedenou ve znění např. tak, jak ji stanovil stavební úřad v podmínkách pro umístění stavby. Lhůta pro odstranění stavby by tak k naplnění stavebním zákonem stanovené formulace v § 92 odst. 2 měla být součástí již rozhodnutí o umístění stavby a až stavební povolení by mělo obsahovat dobu jejího trvání (dočasnost). Ani jedna z podmínek nebyla splněna a současně jak předpokládá § 92 odst. 2 stavebního zákona, nebyla ani stanovena úprava území po jejím odstranění. Podle stavebního zákona se vydává rozhodnutí o odstranění stavby pouze v případě, že tak stavební úřad podle § 128 odst. 2 stanoví. Vlastníci stavby tak již nemusejí s platností od 1.1.2007 žádat o vydání rozhodnutí o odstranění stavby, ale odstranění taxativně vymezených staveb pouze ohlašují.

Stavební úřad tak svým vyjádřením předjímá budoucí stav, když již v této fázi nepravomocně ukončených řízení o umístění a povolení stavby předem neoprávněně naznačuje, i když pouze ve svém vyjádření při předání spisu odvolacímu orgánu k provedení odvolacího řízení, že stavbu bude moci její vlastník odstranit pouze na základě rozhodnutí.

Kromě náležitostí rozhodnutí stanovených stavebním zákonem a jeho prováděcími vyhláškami č. 503/2006 Sb. a č. 526/2006 Sb., musí rozhodnutí obsahovat i obecné náležitosti podle § 68 a 69 správního řádu. Obecné náležitosti výrokové části podle § 68 odst. 2 správního řádu jsou z rozhodnutí znatelné. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informaci o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí postrádá zejména pro odůvodnění části rozhodnutí o umístění stavby řešenou otázku souladu stavby s územně plánovací dokumentací, neboť v územním řízení je to jedna ze zásadních podmínek pro splnění požadavků stavebního zákona za účelem získání územního rozhodnutí. Odvolacímu orgánu je známa existence územně plánovací dokumentace a je mu i známo, že stavbu je do vymezené plochy možné umístit. Odvolací orgán se však nemůže blíže vyjádřit k řešení uvedené otázky, neboť k tomu je prvotně příslušný stavební úřad. Proto pouze okrajově nastíní způsob odůvodnění navrženého umístění stavby s územně plánovací dokumentací. Soulad stavby s územně plánovací dokumentací je potřebné odůvodnit co možná nejpodrobněji, to znamená v odůvodnění rozhodnutí nejprve nezaměnitelně územně plánovací dokumentaci označit jejím názvem, opatřením, jímž byla schválena apod. Plochu, do níž se navrhuje umístění stavby, je nutné v odůvodnění také označit včetně důvodů, které umožňují stavbu umístit (přípustnost, podmíněčná přípustnost, zda se jedná o výrobu apod.). Co nejvíce zásadních informací, které lze čerpat z územně plánovací dokumentace pro řádné odůvodnění možnosti stavbu umístit, by měl stavební úřad v odůvodnění uvést. Zde navíc i s ohledem na vymezenou veřejně prospěšnou stavbu komunikace, která by přibližně v polovině měla přetínat směrem východním až severovýchodním pozemek p.č. 365/1. Do vymezené plochy pro komunikaci je navrženo umístění přístupové účelové komunikace s parkovacím stáním a rozvody NN a taktéž by vymezené území pro komunikaci bylo ovlivněno ochranným pásmem stavby. S tímto zásadním problémem se stavební úřad musí vypořádat a skutečně podrobně osvětlit, proč i přes řešení uvedené v územním plánu je možné návrh stavby v předloženém rozsahu ve vztahu k územnímu plánu tolerovat. Další úvahy, které by měl stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí uvést, jsou úvahy o hodnocení dalších podkladů rozhodnutí, zejména závazných stanovisek dotčených orgánů. Konstatování, že žádosti byly projednány s dotčenými orgány a podmínky z jejich závazných stanovisek byly zohledněny v podmínkách rozhodnutí neobstojí a nenahradí samotné správní uvážení stavebního úřadu. Stavebnímu úřadu není zvláštními právními předpisy založena příslušnost k posouzení záměru za účelem vydání závazného stanoviska. Není k tomu zřejmě ani odborně vybavený. Stavební úřad však musí posoudit soulad záměru s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů hájících zájmy z nich vyplývající, případně přímo s požadavky dotčených orgánů. Závazná stanoviska jsou nezbytným podkladem rozhodnutí stavebního úřadu a jsou pro něj současně jakousi závaznou pomůckou pro jeho závěrečné posouzení, ke kterému je podle stavebního zákona příslušný. I stavební úřad v rámci své činnosti může dospět k závěru, že závazné stanovisko mohlo být vydáno v rozporu se zákonem, a proto se jím musí i z tohoto pohledu také zabývat.

Všeobecně lze konstatovat, že je-li vydání rozhodnutí vázáno na splnění konkrétně uvedených podmínek ve stavebním zákoně, mělo by být součástí odůvodnění též podrobnější posouzení splnění těchto podmínek.

V písemném vyhotovení rozhodnutí se podle § 69 odst. 2 správního řádu uvedou jména a příjmení (název, pokud se jedná např. o právnickou osobu) všech účastníků, dle uvážení správního orgánu i další údaje. Ve výrokové části se přitom uvedou údaje o tzv. hlavních účastnících podle § 27 odst. 1 správního řádu. V jiné, právním předpisem nestanovené, části rozhodnutí pak údaje o ostatních účastnících podle § 27 odst. 2 a 3 správního řádu. V odůvodnění rozhodnutí je stavební úřad jím stanovený okruh účastníků řízení povinen také odůvodnit, a to zejména z hlediska dotčení jejich práv a postavení podle speciální právní úpravy stavebního zákona § 85 a 110. Stavební úřad uvedl okruh ostatních účastníků na str. 7 a 9 rozhodnutí. Např. Plzeňský kraj, jehož majetek v území spravuje Správa a údržba silnic Starý Plzenec, mezi účastníky uveden není. Plzeňský kraj je vlastníkem pozemku v evidenci katastru nemovitostí označeným p.č. 496/1 (ve zjednodušené evidenci p.č. 514), který je dotčený umístěním stavby přípojky VN. Namísto je vhodné připomenout, že stavebník k tomuto pozemku neprokázal právo k provedení stavby, jak je již výše odvolacím orgánem uvedeno. Jelikož zajistil ochranu jejich majetku stanovenými podmínkami pro provedení stavby, zřejmě považoval stavební úřad za účastníky i společnosti Telefónica O2 Czech Republic a.s. a 1. JVS a.s., kteří také nejsou mezi účastníky uvedeni. Za účastníka považoval stavební úřad také např. Evu Hanojskou, Družstevní 137, 334 52, Merklín u Přeštic. Zřejmě zde došlo pouze k chybnému přepisu, neboť by se mělo jednat o účastníka Evu Hanojskou. Účastníky musí stavební úřad řádně jednotlivě identifikovat, okruh účastníků musí odůvodnit a sledovat jej v průběhu celého řízení.

Konečně k poslední, i když v odvolání uvedené jako první, námitce odvolatelů týkající se neprovedení posouzení stavby z hlediska zákona č. 100/2001 Sb. zaujímá odvolací orgán následující stanovisko. Jak již z části A bodu VII. formuláře žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby jako přílohy č. 3 vyhlášky č. 503/2006 Sb. vyplývá, měl by žadatel označit, zda stavba vyžaduje nebo nevyžaduje posouzení jejích vlivů na životní prostředí. Žadatel v žádosti označil, že stavba vyžaduje posouzení s konkrétním podeznamením, že stavba byla před podáním žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby posouzena. V moci stavebního úřadu a odvolacího orgánu není zkoumat myšlenkové pochody žadatele a pouze z jím vyplněné žádosti hledat důvody, které ho vedly k označení příslušné kolonky ve formuláři. Rozhodující je doložený podklad. Žadatel totiž doložil, ač v jiném čase než společně s žádostí, skutečnost vyjádřením příslušného orgánu, kterým je odbor životního prostředí Krajského úřadu Plzeňského kraje. Ze závěru jeho vyjádření vyplývá, že stavba není předmětem posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., neboť není uvedena v jeho příloze č. 1. Vyzývání žadatele k opravě žádosti by se, vzhledem k doloženému podkladu stvrzujícím skutečnost, jevílo jako přehnaný formalismus ze strany správního orgánu. Odvolací orgán s odvolatelem nesouhlasí, když ten stavbu kategorizuje jako tématický areál na ploše nad 5000 m² podle bodu 10.13 zmiňované přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., tj. záměr kategorie II. vyžadující zjišťovací řízení, aniž by blíže specifikoval, čím by stavba měla být s bodem 10.13 ve shodě. Odvolací orgán i proto považuje za nutné podat vysvětlení. Posuzování vlivů na životní prostředí podléhá podle zákona č. 100/2001 Sb. záměry a koncepce v něm vymezené, jejichž provedení by mohlo závažně ovlivnit životní prostředí. Záměrem se přitom rozumí stavby, činnosti a technologie uvedené v příloze č. 1. Projednávaná stavba tudíž k předešlým uvedeným informacím doplněným o ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) až d) zákona č.

100/2001 Sb. není předmětem posuzování podle jeho přílohy č. 1. Správní orgán, který by býval byl k provedení posouzení podle § 3 písm. f) a § 22 zákona č. 100/2001 Sb. příslušný, pokud by stavba předmětem posuzování podle jeho přílohy č. 1 byla, k tomuto vydal dne 27.9.2010 vyjádření, které se tak stalo podpůrným podkladem pro rozhodovací činnost a posuzování stavby stavebním úřadem, neboť ke konečnému posouzení souladu stavby se zájmy chráněnými zvláštními právními předpisy je stavební úřad. Uvedené vyjádření označené ŽP/10513/10 je datováno až po provedeném ústním jednání, ke kterému se váže zásada koncentrace územního i stavebního řízení. I když bylo předloženo až po ústním jednání, bylo jistě důležitým podkladem rozhodnutí stavebního úřadu a účastníci řízení tak s ním následně měli být prokazatelně seznámeni tentokrát již v duchu § 36 odst. 3 správního řádu. Vyjádření stavební úřad zahrnuje v odůvodnění mezi předložené podklady rozhodnutí, i když se jím blíže nezabývá. Závěrem k této námitce odvolací orgán uvádí, že stavba by naplňovala odvolatelem uvedenou plochu nad 5000 m², již však nenaplňuje základní tezi bodu 10.13 přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb. Pod pojmem tématický areál si lze představit a tomuto pojmu lze podřazovat např. místně a časově soustředěnou výstavbu zpravidla víceúčelových zařízení jako jsou areály vysokých škol a vysokoškolských kolejí, vědy a výzkumu, vývoje, trvalých kulturních a zábavních zařízení včetně zábavních parků, aquaparků, cirkusů, zoologických a botanických zahrad, dále nemocnice, sanatoria, léčebné či rehabilitační komplexy a další jím podobné záměry. Kdyby zákonodárce považoval za nutné, aby i fotovoltaické elektrárny byly automaticky předmětem posuzování podle zákona č. 100/2001 Sb., jistě by již do jeho přílohy č. 1 tuto povinnost vtělil a přiřadil je tak k dalším již uvedeným druhům elektráren. Fotovoltaickou elektrárnu jako výrobu elektřiny z obnovitelného zdroje energie tedy nelze pod bod 10.13 ani jiný bod přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 podřazovat. Z podkladů ani dokumentace již nevyplývá, zda není stavba navrhována v území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti a nemohla by tak být předmětem posouzení ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 100/2001 Sb. na základě stanoviska příslušného správního orgánu (viz § 45h a 45i zákona č. 144/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů).

Z důvodů výše uvedených a z důvodu, že není možné odvoláním napadené rozhodnutí změnit, odvolací orgán rozhodl, že napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

V novém projednání stavební úřad vyzve žadatele k doplnění žádosti o potřebné podklady a řízení podle potřeby přeruší. Stavební úřad bude také postupovat podle shora uvedeného názoru odvolacího orgánu. To znamená, že jeho rozhodnutí bude mít všechny potřebné podklady a náležitosti a bude řádně odůvodněno ze všech požadovaných hledisek. Před vydáním rozhodnutím vyzve účastníky podle § 36 odst. 3 ve spojení s § 65 odst. 2 správního řádu o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí v pokračujícím řízení. Odvolací orgán také upozorňuje na platnost předložených podkladů k jednotlivým žádostem, pokud jsou tyto podklady nezbytnými a jejich platnost byla předem omezena.

Vzhledem k tomu, že se jedná o řízení s velkým počtem účastníků, doručuje se podle § 144 správního řádu toto rozhodnutí účastníkům řízení, kromě účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu, veřejnou vyhláškou.

Ostatní účastníci řízení (okruh stanovený stavebním úřadem) :

Obec Nová Ves, František Rybář, RWE Distribuční služby s.r.o., ČEZ Distribuce a. s., Ministerstvo obrany – Vojenská ubytovací a stavební správa Praha, ANERO a.s., Česká republika – Pozemkový fond České republiky, Eva Hnojská, Jaroslav Komanec, Miroslav Gašparovič, Mgr. Luboš Grossmann, Ludmila Šakićová, Ing. Antonín Štorkán, Vlastimil Hirka, Simona Hirková, Petr Kříž, Václav Píštělka, Ing. Michal Dufek, Bc. Zdeněk Mlejnek, Jitka Bulmerová, Marie Nová, Jiří Nový, Petr Němec, Marcela Němcová, Gabriela Jamrišková, Pavel Fiala, Pavla Fialová, Roman Gillich, Marie Gillichová, Věra Drbohlavová, Karel Hrubý, Marie Hrubá, Luboš Hrubý, Hypoteční Banka a.s., Stavební spořitelna České spořitelny a.s.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. arch. Miloslav Michalec
vedoucí odboru regionálního rozvoje

Rozhodnutí obdrží :

Účastníci řízení :

- ENGADA Czech II, člen koncernu, s.r.o. (IČ 27943003), Anglické nábřeží 1/2434, 301 00, Plzeň
(v zast. CIAS Design s.r.o., IČ 49195409, V Bezovce 1523/9, 301 00, Plzeň)
- Obec Nová Ves, Nová Ves 153, 334 41, Dobřany
- František Rybář, Nová Ves 31, 334 41, Dobřany
- RWE Distribuční služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, 657 02, Brno
- ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02, Děčín 4
- Ministerstvo obrany – Vojenská ubytovací a stavební správa Praha, Tichonova 1, 160 01, Praha
- ANERO a.s., 17. listopadu 237, Zelené předměstí, 530 02, Pardubice 2
- Česká republika – Pozemkový fond České republiky, Husinecká 1024/11a, Žižkov, 130 00, Praha 3
- Eva Hnojská, Družstevní 137, 334 52, Merklín u Přeštic
- Jaroslav Komanec, Jablonského 1254/39, 326 00, Plzeň 26
- Miroslav Gašparovič, Palackého 78/93, Úšovice, 353 01, Mariánské Lázně 1
- Mgr. Luboš Grossmann, Čechova 2402/20, Jižní Předměstí, 301 00, Plzeň 1
- Ludmila Šakićová, Prvomájová 90/50, Křimice, 322 00, Plzeň 22

- Ing. Antonín Štorkán, Česká Bříza 39, 330 11, Třemošná u Plzně
- Vlastimil Hirka, nám. 1. máje 650, 330 21, Líně
- Simona Hirková, nám. 1. máje 650, 330 21, Líně
- Petr Kříž, Nová Ves 135, 334 41, Dobřany
- Václav Píšťelka, Nová Ves 139, 334 41, Dobřany
- Ing. Michal Dufek, Tolstého 75, Plzeňské Předměstí, 346 01, Horšovský Týn
- Bc. Zdeněk Mlejnek, Na Výfuku 321, 331 44, Kožlany
- Jitka Bulmerová, Osvobození 900, 334 41, Dobřany
- Marie Nová, Karla Steinera 866/34, Skvrňany, 318 00, Plzeň 18
- Jiří Nový, Karla Steinera 866/34, Skvrňany, 318 00, Plzeň 18
- Petr Němec, Jagellonská 966/20, Jižní Předměstí, 301 00, Plzeň 1
- Marcela Němcová, Jagellonská 966/20, Jižní Předměstí, 301 00, Plzeň 1
- Gabriela Jamrišková, Nová Ves 33, 334 41, Dobřany
- Pavel Fiala, Nová Ves 91, 334 41, Dobřany
- Pavla Fialová, Libušina 457, Plzeňské Předměstí, 337 01, Rokycany 1
- Roman Gillich, Nová Ves 26, 334 41, Dobřany
- Marie Gillichová, Nová Ves 26, 334 41, Dobřany
- Věra Drbohlavová, V Zahrádkách 71, 330 21, Líně
- Karel Hrubý, Nová Ves 146, 334 41, Dobřany
- Marie Hrubá, Nová Ves 146, 334 41, Dobřany
- Luboš Hrubý, náměstí Generála Píky 2293/31, Východní Předměstí, 301 59, Plzeň 2
- Hypoteční Banka, a.s., Radlická 333/150, Radlice, 150 57, Praha 5
- Stavební spořitelna České spořitelny, a.s., Vinohradská 1632/180, Vinohrady, 130 11, Praha 3

Dotčené orgány a ostatní :

- Úřad pro civilní letectví, Odbor Řízení letového provozu a letišť, Oddělení letišť, Letiště Ruzyně, 160 08, Praha 6
- Městský úřad Stod, Odbor výstavby, Náměstí ČSA 294, 333 01, Stod
- Městský úřad Stod, odbor správní a dopravní, Náměstí ČSA 294, 333 01, Stod
- Městský úřad Stod, odbor životního prostředí, Náměstí ČSA 294, 333 01, Stod
- Krajská hygienická stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni, Skrétova 15, 303 22, Plzeň
- Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje, krajské ředitelství, Kaplířova 9, 320 68, Plzeň
- ČR – Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Plzeňský kraj, Rejskova 3, 326 00, Plzeň 26
- Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí, Škroupova 18, 306 13, Plzeň (oddělení IPPC a EIA, oddělení ochrany přírody)
- Městský úřad Dobřany, stavební odbor, Náměstí T.G.M. 1, 334 41, Dobřany

Dále obdrží samostatné písemné vyhotovení s žádostí o zveřejnění na úřední desce a elektronické úřední desce a po sejmutí s vyznačeným zveřejněním vrácení zpět odvolacímu orgánu :

- Městský úřad Dobřany, Náměstí T.G.M. 1, 334 41, Dobřany
- Obecní úřad Nová Ves, Nová Ves 153, 334 41, Dobřany
- Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor kontroly, dozoru a stížností, Škroupova 18, 306 13, Plzeň

Kopie :

– 2x vlastní

Vzhledem k tomu, že se jedná o řízení s velkým počtem účastníků, doručuje se podle § 144 odst. 6 správního řádu toto rozhodnutí účastníkům řízení, kromě účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu, veřejnou vyhláškou.

Rozhodnutí musí být zveřejněno na úřední desce po dobu nejméně 15 dnů. Patnáctým dnem následujícím po dni zveřejnění se písemnost považuje za oznámenou (doručenou) ostatním účastníkům řízení. Současně musí být v uvedené lhůtě splněna povinnost zveřejnění písemnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup podle § 25 odst. 2 správního řádu. Za den doručení účastníkům řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu je považován nejpozději desátý den ode dne, kdy byla nedoručená a nevyzvednutá zásilka připravena k vyzvednutí.

Při doručování veřejnou vyhláškou se v odvolacím řízení postupuje podle správního řádu včetně počítání lhůt. Účinky rozhodnutí odvolacího orgánu podle § 91 odst. 1 správního řádu spojené s oznámením (doručením) rozhodnutí se podle § 25 odst. 3 správního řádu odvíjí ode dne oznámení (doručení) rozhodnutí na úřední desce odvolacího orgánu jako doručujícího správního orgánu.

Zveřejněno dne :
(podpis a razítko oprávněné osoby)

Sejmuto dne :

Zveřejněno dálkovým přístupem dne : Sejmuto dne :